

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์โน้ตศัพท์ค่าเดลี่อ่อนและข้อผิดพลาดทางคณิตศาสตร์ เรื่อง อสมการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนครีสมเด็จพิมพ์พัฒนาวิทยา อำเภอครีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังไปนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์โน้ตศัพท์ค่าเดลี่อ่อนและข้อผิดพลาดทางคณิตศาสตร์ เรื่อง อสมการ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพาะดังนี้คือ

1. เพื่อศึกษาแบบรูปของโน้ตศัพท์ค่าเดลี่อ่อนและข้อผิดพลาด
2. เพื่อศึกษาสาเหตุของการเกิด โน้ตศัพท์ค่าเดลี่อ่อนและข้อผิดพลาด
3. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไข โน้ตศัพท์ค่าเดลี่อ่อนและข้อผิดพลาด

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องการวิเคราะห์โน้ตศัพท์ค่าเดลี่อ่อนและข้อผิดพลาด ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง อสมการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. แบบรูป

แบบรูปของโน้ตศัพท์ค่าเดลี่อ่อน 2 แบบรูป คือ การตีความด้านภาษา และด้าน การบิดเบือนทฤษฎีบท กฎ สูตร บทนิยาม และสมบัติ

แบบรูปของข้อผิดพลาด 2 แบบรูป คือ ขาดการตรวจสอบในระหว่างการแก้ปัญหา และ ข้อผิดพลาดในเทคนิคการทำ

2. สารบท

สารเหตุของการเกิดมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อน คือ มีความคลาดเคลื่อนในมโนทัศน์ เรื่องอสมการ มีความคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการใช้สมบัติของการทำกันของการบวก ลบ คูณ หาร และ ขาดทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาในขั้นทำความเข้าใจ โจทย์ปัญหา

สารเหตุของการเกิดข้อผิดพลาด ได้แก่ ขาดความระมัดระวังในการคิดคำนวณ ขาด ความรอนคอบในการตรวจสอบคำตอบ

3. แนวทางแก้ไข

แนวทางการแก้ไข มโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อน คือ ใช้เอกสารแนะนำแนวทางเป็น บทเรียนการถูน บทเรียนแบบโปรแกรม การใช้ชุดการเรียนการสอนรายบุคคล เพื่อสร้างความเข้าใจและหลักการแก้อสมการ และการใช้ชุดฝึกทักษะโดยฝึกการทำความเข้าใจ โจทย์โดยการฝึกอ่านตีความ

แนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาด ได้แก่ สร้างความตระหนัก ฝึกฝนและทบทวน ด้วยตนเองสนับสนุน ฝึกการทำงานให้เป็นระบบ มีระเบียบวินัย รอบคอบ มีวิจารณญาณ และ มีความเชื่อมั่นในตนเอง

อภิปรายผล

ในการท่าวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์มโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนและข้อผิดพลาดทางการเรียน คณิตศาสตร์ เรื่อง อสมการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลของการวิจัย ได้ดังนี้

จากการวิจัยครั้งนี้ที่ได้แบบรูปของการเกิดมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อน 2 แบบรูป คือ การตีความด้านภาษา และ ด้านการบิดเบือนทฤษฎีบท กฏ สูตร บทนิยาม และสมบัติ ที่เป็น เช่นนี้ เพราะ สารเหตุเกิดจาก นักเรียนไม่สามารถแปลความหมายจากประโยคภาษาเป็นประโยค สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ ขาดทักษะในการอ่าน อ่านและวิเคราะห์โจทย์ไม่ได้ กล่าวคือ นักเรียนอ่านโจทย์แล้วไม่สามารถจำแนกได้ว่าจะไรคือสิ่งที่โจทย์กำหนด และจะไรคือสิ่งที่โจทย์ต้องให้การหา ไม่สามารถเข้าใจโจทย์ปัญหาทั้งหมด หรือบางส่วน ได้เนื่องจากขาด ประสบการณ์และขาดความเข้าใจ นักเรียนขาดการคิดทางเหตุผล มองไม่เห็นความสัมพันธ์ ระหว่างข้อมูลต่างๆที่โจทย์กำหนดให้ ไม่มีพื้นฐานความรู้คณิตศาสตร์ที่ดี นักเรียนขาดความเข้าใจกระบวนการและวิธีการหาคำตอบของอสมการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไงมุก เลื่อง สุนทร (2552 : 1) การศึกษามโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับจำนวน ของนักเรียนชั้น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบูรี เขต 1 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 402 คน ผลการวิจัยพบว่า นิโนทัศน์ที่คิดเห็นในการทำโนทัศน์ แบบอัตนัย เรื่อง “จำนวน” ซึ่งประกอบด้วย 3 หัวข้อ คือ สมบัติของจำนวนนับ ระบบจำนวนเต็ม และเลขยกกำลัง เรียงตามลำดับความถี่ จากมากไปหาน้อย คือ ด้านการบิดเบือนทฤษฎีบท กฎ ลูตร นิยาม และสมบัติ ด้านขาด การตรวจสอบในระหว่างการแก้ปัญหา ด้านข้อผิดพลาดในเทคนิคการทำ ด้านการใช้ข้อมูล ผิด และด้านการตีความด้านภาษา

แนวทางการแก้ไขปัญหาการเกิดโนทัศน์ที่คิดเห็น คือให้นักเรียนได้ลอง กระทำหรือปฏิบัติจริง แล้วจึงให้สรุปเป็นโนนติ (Concept) ครูไม่ควรเป็นผู้บุกรุก เพราะถ้าหากเรียน ได้กันหนบตัวเอง แล้วเขากำจดจำไปได้นาน ครูก็จะต้องให้นักเรียนฝึกทำโจทย์ปัญหาด้วย ตัวเขาเองจนเขาเข้าใจและทำได้ รู้จักใช้ประโยชน์จากสิ่งที่เป็นฐานธรรมชาติทั้งในส่วนบุคคล และในชั้นเรียน เช่น ให้นักเรียนใช้สมุดจดคำศัพท์หรือสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์พร้อมทั้งบอก ความหมายให้ชัดเจน ใช้ทักษะการอ่านในการแก้โจทย์ปัญหาตามลำดับขั้น เช่นการวิเคราะห์ ประโยชน์ ต้องอ่านเข้าใจข้อความที่ไม่เข้าใจ เพื่อค้นหาคำาณที่โจทย์ต้องการคำตอบ ค้นหาว่า ตนเองกำลังศึกษาโจทย์ดังขึ้นไหน และเปลี่ยนความหมายของสิ่งที่อ่านไปสู่การคำนวณ นอกเหนือนี้ ครูควรช่วยเหลือนักเรียนโดยสรุปปัญหาของบทเรียน และพยายามเสริมกำลังใจให้ นักเรียน

สำหรับผลการวิจัยที่สรุปว่า แบบรูปของการเกิดข้อผิดพลาดมี 2 แบบรูป คือ ข้อผิดพลาดในเทคนิคการทำ และขาดการตรวจสอบในระหว่างการแก้ปัญหานั้น ที่ผลเป็น เช่นนี้ อาจ เกิดจากนักเรียน ไม่รอนคอบ และการนำตัวเลขมาใช้อย่างผิดๆ นักเรียน ไม่ชอบคิด โดยเฉพาะเรื่องที่ยุ่งยากซับซ้อน หากความใส่ใจ และบังขาความรอบคอบในการการเขียน สัญลักษณ์ การสรุปคำตอบ และทำงานไม่เป็นระบบ ไม่มีแบบแผน รับเรื่องงานขาดความ ระมัดระวัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บาร์เซลโลส (Barcellos, 2005 : Abstract) ได้ทำการ วิจัยเรื่อง ความคิดรวบยอดที่ผิดพลาดทางคณิตศาสตร์เรื่อง พีชคณิตของนักเรียนในระดับ มหาวิทยาลัย พบว่า มีความผิดพลาด 4 ประการ ได้แก่ กรณีที่ 1 คือการไม่เข้าใจในการใช้ เครื่องหมายแสดงการเท่ากัน และอีก 3 กรณีเป็นการใช้สมบัติการแยกแจง นักเรียนที่ไม่ เข้าใจการใช้เครื่องหมายแสดงการเท่ากัน มีสาเหตุมาจากการเขียนข้อความที่สมมูลกันกับ ข้อความก่อนหน้าหรือมีสาเหตุมาจาก การบกร่องเกี่ยวกับสัญลักษณ์ที่จะใช้เขียนเพื่ออธิบาย ขั้นตอนการแก้ปัญหา ส่วนความไม่เข้าใจเกี่ยวกับสมบัติการแยกแจง มีสาเหตุมาจากการไม่

เข้าใจเนื้อหาของการดำเนินการที่ถูกต้อง ข้อค้นพบดังกล่าวมีผลมาจากการทั้งความเข้าใจผิดพลาดที่พบมาก (การใช้กระบวนการโดยไม่ถูกต้อง) และความเข้าใจผิดพลาดที่พบส่วนน้อย (ไม่สามารถใช้กระบวนการที่ถูกต้อง) สิ่งที่นักเรียนแนะนำ คือจำนวนจริงที่ติดกรณ์ที่ไม่สามารถลดครากรได้จะเป็นกรณ์พิเศษที่สามารถลดครากรได้โดยการดำเนินการของจำนวนจริงดังกล่าว

แนวทางแก้ไขการเกิดข้อผิดพลาด กิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ นักเรียนได้มีโอกาสเลือกทำกิจกรรมได้ตามความพอใจ ตามความถนัดของตน และให้อิสระในการทำงาน สิ่งสำคัญประการหนึ่ง คือ การปลูกฝังเจตคติที่ดีแก่นักเรียนในการเรียนคณิตศาสตร์ เพื่อจะช่วยให้นักเรียนพอใจในการเรียนวิชานี้ เท็บประโยชน์และคุณค่าย่อมจะสนใจมากขึ้น และให้ฝึกทำโจทย์ง่าย ๆ เพื่อที่จะให้ทำถูกต้อง ไปที่คล่องแล่วยิ่งเดิน โดยการเตรียมแรง และที่สำคัญต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่ควรจำกัดวิธีคำนวณหากำตอบของนักเรียน แต่ควรแนะนำวิธีคิดที่รวดเร็ว และแม่นยำภายหลัง และฝึกให้นักเรียนรู้จักตรวจสอบเช็คคำตอบด้วยตัวเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การสร้างความคิดรวบยอดจากสิ่งที่เป็นรูปธรรมไปสู่สิ่งที่เป็นนามธรรม กฎความใช้รูปธรรมในลักษณะเดียวกันและมีความชัดเจนในการสร้างความคิดรวบยอดของเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความสับสน แต่อย่างไรก็ตามเนื้อหาบางเรื่องอาจไม่สามารถใช้รูปภาพลักษณะเดียวกันในการสร้างความคิดรวบยอดได้ ดังนั้นครุภาระเลือกใช้ให้เหมาะสมกัน เนื้อหาเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นการเรียนการสอนที่เป็นกันเอง หมั่นตรวจสอบและแนะนำนักเรียนเมื่อพบข้อผิดพลาด อยดูแลเอาใจใส่เพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและกล้าที่จะซักถามเมื่อเกิดความไม่เข้าใจ จะทำให้บรรยายในชั้นเรียนสนุกสนาน นักเรียนกล้าแสดงออกและมีความสุขในการเรียนรู้

2. ควรมีการปรับพื้นฐานก่อนการสอนเรื่องของสมการ เกี่ยวกับเรื่องของกระบวนการคิด การลบ การคูณและการหารพหุนาม ให้กับนักเรียนอย่างเพียงพอ เพราะเรื่องเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการเรียนเรื่องอื่นๆ ที่มีความซับซ้อนมากขึ้นซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดข้อผิดพลาดในการคิดคำนวณน้อยลง

3. ควรมีเครื่องมือการเก็บรวบรวมที่หลากหลาย เช่น แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แบบบันทึกหลังการสอน แบบบันทึกการตรวจแบบฟิกัดและแบบทดสอบแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนและแบบบันทึกการสัมภาษณ์ กับนักเรียนและนำข้อมูลเหล่านี้

นาประกอบการพิจารณา เพื่อทำให้ทราบว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากน้อยเพียงใด รวมทั้งมีข้อผิดพลาดที่ควรแก้ไขอย่างไรบ้าง

4. ควรมีบันทึกผลการตรวจแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบเป็นรายบุคคลและรายชื่อ เพื่อที่จะทำให้ทราบว่า ข้อผิดพลาดของนักเรียนที่เกิดขึ้นมาจากการสอนใด กล่าวคือ เป็นปัญหาที่เกี่ยวกับโจทย์แบบฝึกหัด หรือเป็นปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนแต่ละคนหรือปัญหาของนักเรียนทั้งชั้นเรียน และจะได้มีแนวทางแก้ไขที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

5. ควรมีการเขียนตอบในแบบฝึกหัด โดยมีทั้งการเขียนในลักษณะให้กำลังใจและข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น เพื่อให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจหรือทราบแนวทางที่ถูกต้องในการแก้ไข ข้อผิดพลาดเหล่านั้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยการวิเคราะห์โน้ตหนังสือที่คลาดเคลื่อนและข้อผิดพลาดในเนื้อหาอื่นๆ เพื่อจะได้ผลการวิจัยที่ซัดเจนและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสร้างและวิธีใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูลหลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และตรงกับสภาพที่แท้จริงมากที่สุด

3. ควรศึกษาวิธีการสอนและใช้ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อแก้ไขในโน้ตหนังสือที่คลาดเคลื่อนและ ข้อผิดพลาดทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนหลาย ๆ วิธี